

virksomhed, der udøves af en filial af et udenlandsk EU-forsikringsselskab, jf. forslaget § 1, nr. 41 (§ 211) samt som grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed jf. forslaget § 1, nr. 43 (§ 213). Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 4 (§ 9, stk. 4)

Det følger af art. 14 i 3. skadesforsikringsdirektiv og art. 13 i 3. livsforsikringsdirektiv, at en tilladelse, dvs. koncession, til at drive virksomhed kan tilbagekaldes, såfremt der ikke gøres brug af denne. Det foreslås derfor at give Finanstilsynet bemyndigelse til at tilbagekalde et selskabs koncession, såfremt den ikke har været benyttet i 2 år eller mere.

Til nr. 5 (§ 9 a)

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 gennemfører bestemmelsen i art. 6 i 3. skadesforsikringsdirektiv og art. 5 i 3. livsforsikringsdirektiv, hvorefter der stilles krav om, at et selskab, der ansøger om koncession til forsikringsvirksomhed, faktisk skal ledes af personer, der opfylder de foreskrevne krav til hæderlighed, kvalifikationer, og erhvervs erfaring.

Tilsvarende regler er gældende på pengeinstitut- og realkreditområdet, og den foreslåede bestemmelse svarer derfor til § 6, stk. 6, i lov om banker og sparekasser m.v. samt § 9, stk. 2, i realkreditloven.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 gennemfører bestemmelsen i art. 8, stk. 2, i 3. skadesforsikringsdirektiv og art. 7, stk. 2, i 3. livsforsikringsdirektiv, hvorefter koncession kan nægtes af hjemlandets kompetente tilsynsmyndighed, hvis denne under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af forsikringsselskabet ikke er overbevist om aktionærernes eller selskabsdeltagerens egnethed.

De pågældende kan f.eks. i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre finansielle virksomheder have vist sig uegnede til at drive virksomhed forsvarligt.

Tilsvarende regler er gældende på pengeinstitut og realkreditområdet, og den foreslåede bestemmelse svarer derfor til § 6, stk. 7, i lov om banker og sparekasser m.v. samt § 9, stk. 3, i realkreditloven.

Til nr. 6 (§ 29, stk. 3) og til nr. 7 (§ 29, stk. 6)

I overensstemmelse med art. 8, stk. 1, i 3. skadesforsikringsdirektiv og art. 7, stk. 1, i 3. livsforsikringsdirektiv stilles der krav om, at en ansøgning om koncession til at drive forsikringsvirksomhed skal indeholde oplysninger om alle kapitalejere, der ejer en kvalificeret andel, jf. forslaget § 1, nr. 9, og om størrelsen af denne andel.

En tilsvarende regel er gældende på pengeinstitut- og realkreditområdet, og den foreslåede bestemmelse i det nye stk. 3 svarer derfor til § 6, stk. 1, 3. pkt., i bank- og sparekasseloven samt § 8, stk. 2, i realkreditloven.

Bestemmelsen i stk. 6 gennemfører bestemmelser om forholdet til tredielande (gensidighed) i Rådets direktiver om udveksling af tjenesteydelser inden for ansvarsforsikring for motorkøretøjer og 2. livsforsikringsdirektiv, således at Finanstilsynet kan efterleve eventuelle krav fra Europakommissionen om suspension af koncessioner til tredielandes forsikringsselskaber i henholdsvis art. 4, stk. 4, i motoransvarsdirektivet og art. 9, stk. 4, i 2. livsforsikringsdirektiv. Bestemmelsen omfatter alene ansøgninger om oprettelse af datterselskaber fra tredielandes forsikringsselskaber, der ikke allerede er meddelt koncession i et af EU's medlemslande.

Lande omfattet af EØS-aftalen vil ikke blive betragtet som tredielande.

Til nr. 8 (§ 31)

Bestemmelsen præciserer de principper, som de tekniske grundlag m.v. skal udformes efter, jf. art. 18 og 19 i 3. livsforsikringsdirektiv. Der lægges særlig vægt på, at det anmeldte tekniske grundlag m.v. er betryggende, samt at selskabets overskud fordeles rimeligt. Udeladelsen af formuleringen i stk. 1: »Finanstilsynet skal påse, at anmeldelser efter § 30 er fyldestgørende, og at ...« indebærer ingen ændring af retstilstanden, idet Finanstilsynets opgavevaretagelse følger af § 237, og idet det kræves i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 535 af 27. juni 1993, udstedt i medfør af § 241 a, at anmeldelsen skal være indholdsmæssigt fyldestgørende. Herefter vedrører § 31 alene krav til indholdet af de anmeldte forhold, og der er i stk. 6 givet hjemmel til udstedelse af mere detaljerede bekendtgørelser herom.

Reglerne for fordeling af selskabets overskud skal, jf. stk. 2, være formuleret så det klart og præcist fremgår, hvorledes overskuddet anvendes til fordeling imellem de enkelte forsikringer, til henlæggelse til forsikringsbestanden som sådan (bonusudjævningshensættelser o. lign.) og til egenkapital m.m.

Fordelingen af selskabets overskud skal endvidere være rimelig i forhold til de berettigede parter. Hermed fastslås, at udgangspunktet for fordelingen af overskuddet er det såkaldte kontributionsprincip, hvorefter overskuddet fordeles blandt de berettigede parter efter de forhold, hvori de har bidraget til overskuddsdannelsen. Den del af selskabets overskud, der herefter tilfalder forsikringstagerne (bonus), skal frigives på rimelig vis under forsikringsaftalens løbetid.